

EKE HÍRLEVÉL

Egyházi Könyvtárak Egyesülete

8200 Veszprém, Jutasi út 18/2

VII. évfolyam 2010/3. sz.

Kedves Kollégák, az EKE 2004 óta folyamatosan megjelenő Hírlevelét megújult formában tesszük közzé. Reméljük, hogy kiadványunk, amely sokak közös munkájából jön létre, mindenkinek elnyeri majd tetszését.

Az EKE Hírlevelébe továbbra is várjuk a beszámolókat az aktuális programokról, eseményekről, melyeket szívesen megosztanának a Kollégákkal.

Címünk:

Sapientia Könyvtára: biblio@sapientia.hu

ELNÖKI BESZÁMOLÓ AZ ELMÚLT HÁROM ÉVRŐL

■ Tisztújító közgyűlésre gyűltünk össze, ennek ellenére nem kívánom részleteiben áttekinteni az elmúlt három évet, legfeljebb néhány kulcsmozzanat és néhány tanulság felidézését látom indokoltnak, inkább utalás jelleggel. Kitűnő Hírlevelünk van, amely egy elnöki visszatekintésnél többet képes megörökíteni, többek között a háttérben, könyvtárainkban folyó munka jellegét. Mert ahogy az egyházak gyülekezeteikben és gyülekezeteik által élnek, úgy az EKE súlya is könyvtárainkban, és az olvasókkal való találkozások során méretik meg. Az elmúlt három év történetünk talán legnehezebb időszaka volt, váratlan, intézményeink sorsát alapjaiban érintő változásokkal, gazdasági megrázkódtatással, lemondással, soron kívüli tisztújítás-

sal, az elnökség sikeres érdekérvényesítésével, anyagi gondjaink viszonylagos enyhülésével, amely sok intézmény számára lehetővé tette a folytatást, de mégis, igen sok helyen fájdalmas változásokat hozott, elbocsátásokkal, összevonásokkal, a szolgáltatások szűkítésével járt.

Talán a legújabb két kilépés sem független ettől a helyzettől: a fenntartók inkább az összevonást látják észszerűnek, mint az intézmények működtetését, fejlesztését, életképességének biztosítását, a nehéz körülmények ellenére. De az ország egészére is minden bizonnyal érvényes, hogy a demokratikus fordulat óta a legválságosabb három esztendőt éltük át, és ez a párhuzam ismét annak az evidenciának köszönhető, melyet már volt alkalmam ebben a körben kifejteni: a könyvtárak sorsa a lehető

legérzékenyebben tükrözi a könyvtárakat fenntartó társadalom helyzetét. Legutóbbi közgyűlésünkön az alábbi mondattal indokoltam a jövőre vonatkozó (mérés-kelt) optimizmusomat. „Bármint hozzon is a következő országgyűlési választás, azonnali anyagi bőséget bizonyára nem fog hozni, de aligha várható, hogy az egyházi gyűjteményeket további sérelem érje, van tehát esély a lassú konszolidációra.”

Ennek érdekében az elmúlt napokban megtettem amit tehettem: találkoztam Halász János debreceni alpolgármesterrel, a Nemzeti Erőforrás Minisztérium államtitkárával és az ő ösztönzésére írásban kértem a jövő évi költségvetés számunkra előrelépést biztosító szakmai előkészítést, és az állami testvér intézményekkel minden vonatkozásban azonos elbánást.

Az elmúlt három évben Istennek Hála, nemcsak válságok és nehézségek sújtottak ránk, szép feladataink, ünnepeink és közösségi élményeink is lehettek. A 2008-as esztendő a Biblia Éve jegyében telt egyházainkban és intézményeinkben. Hírlevélünk a bizonyossága annak a szerteágazó munkának, amelyet a nagy cél érdekében végeztünk az ország minden pontján és a Széchényi Könyvtárban. A rendkívül

jó légkörű egri közgyűlés után Gyulaférváron minden idők talán legjobban sikerült szakmai találkozásán vehettünk részt, a magyarság egységét erősítő közegeben, amely azt is világossá tette, hogy az igazán jó közérzetet a vendégszeretet, és a vállalt értékek közössége biztosítja.

Ha ünnepeinkről esik szó, nem mellőzhetem az Egyesülés alapítása 15. évfordulója alkalmából 2009. november 10-én a Ráday Kollégiumban egyházi vezetőink és vendégeink jelenlétében rendezett konferenciát. Kiváló előadókat hallottunk, az elmondottakból össze is állt egy kötet anyaga, a szerkesztés munkáját elvégeztem, csupán

annyi történt, hogy nem kaptuk meg azt az NKA támogatását amire számítottunk, a számos fényképfelvétellel történő, szokásos EKE füzeteknél elegánsabb, kisebb könyv terjedelmű kiadáshoz. Megjelentetését minden körülmények között vállalom. Ha a rövidesen nem sikerül külső forrást találnunk, kénytelenek leszünk szerényebben, esetleg illusztrációk nélkül közreadni, ha úgy sem telik, akkor kiadjuk intézményeink összefogásával, de ha másként nem megy, akkor kiadja egyedül Debrecen.

Gáborjáni Szabó Botond

TITKÁRI BESZÁMOLÓ

„*Művem a Királynak szól!*” (45. Zsoltár) 2008 áprilisában ezzel az ígérel mutatkoztam be az EKE tagkönyvtárai és munkatársai számára.

Kedves Kollégák, bő két évvel ezelőtt rendkívüli körülmények közt vettem fel a titkári tisztség minden örömét és nehézségét. Nehezen vállalkoztam rá, mert tudtam, hogy nehéz lesz, (három hétig kellett győzködni) mégis, mindenek ellenére hálás vagyok, hogy ezt a döntést hoztam.

Könyvtárosi szakmai beszámolómat szokás szerint nem tudom megtartani, hisz abban a kollégák tevékenykedtek és segítettek. Ezek közül a leglátványosabb a Hírlevél szerkesztése, az EKE Füzetek beindítása, és a közös-katalógus megálmodása és életre hívása.

Hubert Gabriella odaadó és értékes munkájában negyedévenként gyönyörködhettünk; így vehettük kezünkbe Ásványi Ilona összeállításában az EKE Füzetek első két számát, aminek reménység szerint folytatása is lesz. A közös katalógust szíven viselő Baranya Péter előadását pedig holnap hallgathatjuk meg.

Ami az én munkámat illeti, abból talán három irány, ami leginkább látható, hisz a többi láthatatlan, illetve ha meg van, az

nem látszik, csak ha nem kerül elvégzésre, annak van ügymond, nyoma.

Ezek egyike az őszi ünnepi-, a másik pedig a mostani közgyűlésünk előkészületei. A sok munka közepette két motivációm mindig volt: az egyik a házigazdákkal való szorosabb kapcsolat kialakítása, a másik pedig az öröm a kollégákkal való újbóli találkozásra.

Szintén a látványos feladatok közé tartozik a pályázatok készítése. Itt a reménység ösztönöz. Így adtunk be az elmúlt két félév alatt négy pályázatot, melyből kettőn nyertünk.

- A könyvtári közös katalógusra az elnök Úr szerzett támogatást az OKM minisztériumi külön-keretéből;

- Szintén ő állította össze az őszi ünnepi közgyűlés anyagát tartalmazó kiadványt. Sajnos ezen a pályázaton nem nyertünk –

de a reménység szerint megújuló honlapunkra felkerülhet ennek anyaga is.

- Az NKA-hoz az itteni konferencia megrendezésére benyújtott pályázatunk szintén sikertelen volt.

- Ellenben az NCA-tól 500E Ft-ot kaptunk működési támogatásra.

Végül ide sorolom a Névtár megjelentetését is, aminek jelenleg a 99%-os nyomdai előkészületei vannak meg. A 100%-hoz a mostani tisztújítás adatai is szüksé-

geltetnek majd. Az ebben nyújtott segítségért Péterffy Alexandrának és Pázmándi Ágnesnek szeretnék köszönetet mondani. A továbbiakban Kohári Mária lesz a segítségemre.

Titkári tisztségem megszűntével tapasztalataimról szeretnék néhány szót ejteni.

Hogy egy közösség, adott esetben egyesületünk mennyit ér, merre tart, az attól is függ, hogy ki-ki mennyit és mit tesz hozzá. Ez igaz a vezetésben résztvevőkre, elnökre-titkárra-elnökségi tagra egyaránt, de igaz valamennyiönkre, akik jelenleg itt vagyunk, sőt azokra is, akik most nem képviseltetik magukat, vagy egyáltalán nem vesznek részt az EKE vérkeringésében.

Egyik legkedvesebb filmem az 1924-es párizsi olimpiára készülődő és résztvevő angliai olimpikonokról szóló „Tűzszekerek” c. film. Ennek egyik főhőse a skót prédikátor, majd későbbi misszionárius. Neki mondja a következőket lelki vezetője: „Eric, krumpli hámozással is szolgálhatod az Urat, ha abban a tökéletességre törekszel. Ne érd be kevesebbel!”

Igen, van, akik krumpli hámozásra születünk, s van, akik futásra. De mindnyájunknak van feladata, sőt kötelessége is abban a közösségben, ahová tartozunk. Ez a feladat lehet egy látványos kiadvány megszerkesztése, a közös-katalógussal járó sokirányú tennivaló, szakmai körökben való forgolódás, de lehet, hogy csak annyi, hogy egy-egy felméréshez, kérdő-

ívhez pontosan és időben szolgáltatunk adatokat.

És itt szeretnék kitérni az időben kifejezésre. Egy-egy számlára eredetileg pénzügyi fegyelem miatt kerül fizetési határidő. De gondoljunk arra is, hogy amikor ennek betartását nem teljesítjük, vagy

legutóbbi esetben idesorolhatom a Névtárba kért adatok megadását, akkor nemcsak arról van szó, hogy mit számít az a kis csúszás; gondoljunk arra is – és ez így volt az elmúlt 16 esztendőben és így lesz a jövőben is –, hogy aki a bekért adatokat feldolgozza, az az EKÉ-ben betöltött feladatot egyéb, munkahelyi kötelessége mellett, időnként szabadidejében teszi. Ahányszor csúszunk, annyszor a másikat hát-

rátatjuk egyéb teendői között.

Tehát amikor az EKE tevékenységét nézzük, és felmerül bennünk, hogy mit tehetnénk érte, hogy több és jobb legyen, kezdjük ezzel a legkisebb lépéssel: a pontos és minden esetben való válaszadásra. Így ekkor is együtt mondhatjuk Dáviddal: „Művem a Királynak szól!”

Végül szeretném megköszönni azt a sok támogatást, amit szeretetükkel, egy-egy mosollyal, bátorítással, pozitív észrevétellel vagy tanáccsal kifejezésre juttattak. Egy-egy kedves gesztus észlelésével mindig könnyebb tovább lépni, folytatni az előttünk álló feladatot.

Kívánom, hogy mindig, mindnyájan így tudjunk egymás felé fordulni.

Orosz Anna

ELNÖKI KÖSZÖNTŐ

Kedves Kollégák! Egyesületünk idei nyári összejövele egyben tisztújító közgyűlés is volt.

Az új elnökséget a következő kollégák alkotják: Baranya Péter elnök, Orosz Anna titkár, elnökségi tagok: Berecz Ágnes, Fischerné Grócz Zita, Gáborjáni Szabó Botond, Köntös László, Kövécs Ildikó, Löffler Erzsébet, Mányoki János, Muszka Ibolya, Varga-Kohári Mária

Mindenekelőtt köszönöm a bizalmat, amellyel megtisztelték a Kollégák, és megválasztottak az egyesülés elnökének! Köszönöm az elnökség tagjainak is, hogy vállalták a feladatot. Az elnökség és az egész tagság, vagyis Mindannyiuk munkájára számítok!

Az ökumenikus istentiszteleten elhangzott elmélkedés ígéje mintha csak útmutatás lett volna: „*Légy erős, légy bátor és cselekedj! Ne félj, és ne rettegj, mert az Úristen, az én Istenem veled van, nem hagy cserben és nem hagy el, amíg be nem fejezed az Úr háza szolgálatához szükséges valamennyi munkát.*” (1 Kron. 28,19-20.) A fenti buzdítást Dávid király intézte az Úrnak templomot építő Salamonhoz, de valamennyiünknek szólhat, akik a „tudomány templomaiban” igyekszünk szolgálni, hozzátenni valamennyit, a nagy elődeink megkezdte műhöz.

„Elnöki programom” első pontja ez lehetne: az előző elnökök tevékenységét

folytatva igyekszem szolgálni az egyesület ügyét.

Az idei év nemcsak az egyesület életében hozott változásokat, de az ország életében is. Új vezetők jöttek és új intézmények alakultak, akik-amelyek könyvtáraink sorsát irányítják az elkövetkező években. Az EKE elnöksége az előző évekhez hasonlóan most is igyekszik felkeresni a döntéshozókat, a kormányzat egyházi és gyűjteményi ügyekért felelős vezetőit, és felhívni a figyelmüket könyvtáraink helyzetére, problémáira.

A nyári szünet után az egyesület életében is elkezdődött a „szorgalmi időszak”; munkának az elmúlt hónapokban és a következő időszakban a következő feladatokkal folytattuk

folytatjuk:

Az egyesület képviselőjében szeptemberben látogatást tettünk Szászfalvi László államtitkár úrnál, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium Egyházi, Nemzetiségi és Civil Társadalmi Kapcsolatokért Felelős államtitkáránál. Beszámoltunk neki könyvtáraink helyzetéről, a minket ért megfélemlítésekéről. Államtitkár úrtól tájékoztatást kaptunk arról, hogy a költségvetés 0. változatában a gyűjteményi támogatásra 800 millió Ft-ot irányzott elő, és jelezte, hogy a pályázatok terén is pozitív változásokra számíthatunk. Elmondta a készülő egyházi törvénycsomag tervét is, és kérte, hogy egyesületünk is állítsa össze javaslatait, írja le, hogy az

egyházi gyűjtemények hol szenvednek hátrányt a világi könyvtárakhoz képest, a törvények mely pontjain kérünk változtatásokat. Az elnökség elkészítette javaslatát, és elküldte az államtitkár úrnak. E mellett az egyházi fenntartókhoz is eljuttattuk javaslatainkat, és kértük, hogy képvisel-

jék ügyünket. Az elnökség folyamodványát ebben a Hírlevélben is olvashatják.

Következő feladatunk a pályázató szervek, elsősorban az NKA felkérésére lesz, hiszen ott is történtek személyi változások, és fontos, hogy az új vezetők is információkat kapjanak könyvtáraink állapotáról, arról, hogy milyen pályázatokat látnánk szívesen a jövőben.

Ezzel párhuzamosan az egyesület új vezetése fontosnak érzi, hogy felvegye a világi és egyházi szakmai szervezetekkel a kapcsolatot. Arra törekszünk, hogy a kialakított jó viszony, együttműködés zökkenőmentes legyen.

Könyvtáros hallgatóként hamar meg kellett ismerkednünk a tájékoztatás bűvös fogalmával. Az új kor, az információs társadalom új formákat, új, gyorsabb tempót követel tőlünk: elsősorban a virtuális térben, az interneten. Egyesületünk honlapja megújításra szorul. Ezt a

munkátmég ebben az évben szeretnénk elvégezni.

Az idei év másik nagy feladata az UNITAS közös katalógus és portál elkészítése. Habár az ütemtervtől lemaradtunk, a munka zajlik. A portál formát öltött, a könyvtáraktól bekértük a bemutatkozó

adatokat, és elkezdtek azok feltöltését. Az adatbázisok összekötése is elkezdődött. Itt sajnos sikerült néhány problémába ütköznünk, de többségüket sikeresen megoldottuk. A Hírlevél megjelenésének idején az

UNITAS adatbázisa már több mint félmillió könyv adatait fogja tartalmazni. A következő Hírlevélben remélhetőleg már az UNITAS első fázisának befejezéséről tudok beszámolni. De ez a munka is hasonló a többi könyvtári feladathoz. Befejezni nem lehet, csak abbahagyni.

A közeljövő feladatainak felvázolása után jó munkát és eredményes szolgálatot kívánok a következő időszakra valamilyeni Kollégának saját könyvtárában, intézményében, de számítok együttműködésükre, közös munkálkodásra az egyesületen belül is.

Baranya Péter
elnök

LEVÉL SZÁSZFALVI LÁSZLÓ ÁLLAMTITKÁR ÚR RÉSZÉRE

Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium

Budapest, 2010. szeptember 27.

Igen Tisztelt Államtitkár úr!

Néhány nappal ezelőtt a jövő évi költségvetés szakmai előkészítése érdekében kerestük fel hivatalában, az Egyházi Könyvtárak Egyesülete megbízásából. Örömmel fogadtuk az ún. „saláta-törvény” hírét és ezzel kapcsolatban felkérését alábbi javaslataink megfogalmazására.

A 90-es évek végén könyvtáraink jelentős fejlődésnek indultak, szolgáltatásaikat, infrastruktúrájukat és állományukat jelentősen bővítették. Bekapcsolódtak az országos könyvtári hálózatba, elektronikus és hagyományos szolgáltatási rendszerekbe. A megnövekedett feladatok nagyobb anyagi forrásokat is igényelnek. Az egyházi gyűjtemények fenntartása két pilléren támaszkodik: az állam által a mindenkori költségvetésben biztosított gyűjteményi támogatásra, és az egyházi fenntartók kiegészítő támogatására. Ezen kívül feladataink egy részét pályázatok segítségével tudjuk elvégezni. **Az elmúlt években jelentős elvonásokat szenvedtünk (pl. 2005-2006 között 40%-kal csökkent a támogatás).** Ez a szolgáltatások szűkítését, összevonásokat, a gyűjtemények hanyatlását eredményezte. Az egyházi iskolákat ért megvonáshoz képest összegében kevesebb, de arányaiban jóval nagyobb hátrány ért bennünket. Ezért is indokolt, hogy az éves **gyűjteményi támogatás reálértékében elérje a 2004-es 800 millió Ft-os szintet.** Ilyen reálértékű támogatással az állam nagy számú, külön-

leges értékű könyvtár, levéltár és múzeum anyagi fenntartását biztosítaná.

A pályázatoknak kiemelkedő szerepe van az egyházi gyűjtemények megóvásában, hatékony, korszerű működtetésében. Sajnos a pályázatok jelentős köréből kimaradtak az egyházi gyűjtemények a pályázók körének szűkítése, vagy a támogatások az utófinanszírozott jellege miatt.

Gyűjteményeinkben, az utóbbi években szinte megszűnt az állomány tervszerű gyarapítása. A létszámhiány mellett ezen a területen a legjelentősebb az egyházi gyűjtemények hátránya a világi könyvtárakkal szemben. Az 1997. évi CXL. tv. 70.§ rendelkezik a nyilvános könyvtárak **érdekeltségnövelő dokumentumvásárlási támogatásáról.** A törvény alapján valamennyi, a nyilvános könyvtárak jegyzékén szereplő könyvtár jogosult erre a támogatásra. **Intézményeink azonban technikai és adminisztratív okokból nem részesülhettek ebből a támogatási forrásból,** holott nyilvános státuszuknál fogva ugyanazokat a szolgáltatásokat vállalták és végzik, mint világi társaik. Hasonló a helyzet az **Országos Dokumentumellátási Rendszerben** könyvtárközi kölcsönzést végző könyvtárak esetében is. Ugyanazt a szolgáltatást végzik, mint világi társaik, azonban az ehhez rendelt támogatási forrásokból rendre kimaradnak egyházi státuszuk miatt. Az érdekeltségnövelő támogatás az olvasók számára elsődleges fontosságú

területen, az új dokumentumok beszerzése és szolgáltatása terén csökkentenék az egyházi könyvtárak lemaradását.

Az egyházi **könyvtárak szakmai dolgozóit** szintén **hátrányos megkülönböztetés éri a „világi” könyvtárakban dolgozó kollégákhoz képest. 2006 előtt az egyházi gyűjtemények dolgozóit ugyanazok a jogok, juttatások és illetményrendszer illette meg, mint a állami, önkormányzati fenntartású intézmények alkalmazottait.** A 2004. évi CXXXV. törvény a Magyar Köztársaság 2005. évi költségvetéséről a következőképpen rendelkezett az egyházi gyűjtemények dolgozóinak juttatásairól:

30.§. (11) A normatív hozzájárulásban és támogatásban részesülő nem állami fenntartású intézmény, valamint a működéséhez rendszeres központi költségvetési támogatásban részesülő, jogi személyiséggel rendelkező közgyűjtemény a munkavállalók számára legalább a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény 55-80. §-aiban megállapított, a munkaidőre, pihenőidőre, előmeneteli és illetményrendszerre vonatkozó feltételeket köteles biztosítani.

Sajnálatos módon ezt a rendelkezést a 2006-tól már nem tartalmazza a költségvetési törvények. **Kérjük, hogy a költségvetés biztosítsa annak jogszabályi és anyagi hátterét, hogy fenntartóink (egészségügytől a gyűjteményekig) minden szakterületen az állami alkalmazottakéval azonos feltételeket kínálhassanak,** azaz a szektorsemleges támogatás megvalósítása érdekében **kérjük a „kvázi közalkalmazotti” státusz helyreállítását.**

Az 1997. évi CXL. tv. rendelkezik a tudományos kutatói munkakörben dolgozó kollégák bérpótlékáról is. Az egy-

házi gyűjtemények a náluk őrzött muzeális dokumentumokra tekintettel különleges felkészültséget igényelnek, sok esetben tudományos műhelyek. Több gyűjteményben dolgoznak tudományos fokozattal rendelkező, rendszeresen kutató-publikáló, jelentős tudományos eredményeket közkinccsá tevő munkatársak. A nekik járó bérkiegészítést azonban a fenntartó nem tudja biztosítani, így alkalmazásuk, és a kutatások folytatása bizonytalanná vált.

Javaslatunkat az alábbiakkal indokoljuk: Az információhoz való jog, alkotmányos alapjog. Az információ egy jól körülhatárolt körét a teológia, egyház- és helytörténet területein, elsősorban az egyházi könyvtárak tudják biztosítani az állampolgároknak. Így az egyházi gyűjtemények ellehetetlenülése az alkotmányos jog sérülésével jár. Könyvtáraink jelentős számban őrzik a nemzeti kulturális örökség részét képező dokumentumokat is. Kódexeket, ősnymtatványokat, a magyar könyvnyomtatás és művelődéstörténet kincseit. Ezek megőrzése közérdek. Helytörténeti, egyháztörténeti gyűjteményeink megkerülhetetlenek a kutatók számára. Ezt jelzi a folyamatos érdeklődés is. Muzeális teremkönyvtáraink jelentősen hozzájárulnak az ország turisztikai kínálatához, így a kérdésnek nemzetgazdasági vonatkozásai is vannak. Mindezek indokolják, hogy az egyházi könyvtárak ugyanazokkal a jogokkal és lehetőségekkel vehessenek részt a könyvtári életben, mint az állami fenntartású intézmények. Sajnos az elmúlt években gyűjteményeink esélyegyenlősége újra és újra csorbat szenvedett mind anyagi, mind jogi tekintetben.

Végezetül hangsúlyozzuk, hogy a kulturális örökség védelmének általános

szempontjai szerint is elsődleges fontosságú, hogy a mindenkori gyűjteményi támogatás az eddigiekhez hasonlóan különösen szerepeljen az állam költségvetésében.

Reméljük, hogy a felsorolt problémák megszüntetése megtörténik, és az egyházi gyűjtemények ismét felzárkózhatnak, és újra betölthetik azt a szerepet a nemzeti

művelődés szolgálatában, amit az elmúlt évtizedekben, évszázadokban vállaltak.

Budapest, 2010. szeptember 27.

Egyházi Könyvtárak Egyesülése
elnöksége nevében
Baranya Péter elnök

BETH KÖZGYŰLÉS

A BETH, az európai egyházi könyvtárak egyesülete ebben az esztendőben Nizzában tartotta évi rendes közgyűlését. Mint emlékezetes, az EKE a közgyűlésre G.Szabó Botondot és e sorok íróját delegálta. Sajnos édesanyja betegsége miatt G.Szabó Botondnak az utolsó pillanatban le kellett mondania az utat.

A BETH-közgyűlés hivatalos része, mint várható is volt, nem hozott különösebb újdonságot (nincs választási év). Ám ami közgyűlés résztvevőinek összetételét és nyelvét illeti, határozott elmozdulás volt tapasztalható. Feltűnő volt az erősödő francia jelenlét, vélhetően a jelenlegi francia elnöknek (Odile Dupont, Institut Catholique de Paris) is tulajdoníthatóan. Ennek aztán a folyamatos kétnyelvűség (francia, angol) lett a következménye a korábbi angol dominancia helyett.

A tematikát illetően ez a közgyűlés azt tükrözte, hogy az európai egyházi könyvtárak figyelmét egyre erőteljesebben, sőt, mondhatnám, egyre egyoldalúbban a digitális adatrögzítés, a szaporodó adatbázisokban és kutatóprogramokban való tájékozódás köti le. Ha jól számolom, nyolc előadást hallgattunk meg különböző érdekeltségű és háttérű előadóktól. A hallgatói reflexiók egyik fontos megállapítása volt, amit egy finn kolléga fejtett ki, hogy napjainkban világméretű verseny zajlik az adatforrások digitális birtoklásáért. A „kis” nyelvek képviselőinek pedig egy ilyen nemzetközi porondon ismételtén megadatik a lehetőség, hogy szembe-

süljenek a valósággal: az ő nyelvük nem igazán számít.

Másrészt azt is meg kellett állapítanunk, hogy hiába az örületes léptékű technikai előrehaladás, ha a másik oldalon a klasszikus akadémiai műveltség jóformán haldoklik. Jellemző módon az egyik nagy vitatéma az volt, hogy mit kezdjen a kutató, ha a keresett szóra, címre, témára több száz eredményt talál? A kérdés mögött az a nyilvánvalóan képtelen feltételezés áll, miszerint minden előzetes ismeret nélkül, pusztán az internetre hagyatkozva neki lehet állni egy téma kutatásának. Mintha bizony az internetes kutatási lehetőség arra lenne kitalálva, hogy az analfabéta diák egyik napról a másikra dolgozatot produkáljon.

Mindazonáltal valóban figyelemreméltó az adatbázisok és kutatóprogramok látványos bővülése, amelyek megfelelő használatával valóban minőségi lépést jelenthet könyvtári szolgáltatásaink bővülésében. Főltéve, persze, ha van valóságos olvasói igény a német, angol, francia stb. adatbázisok iránt. Az ATLA-tól, az amerikai egyesülettől ismét ígéretet kaptunk, hogy megpróbálnak számunkra is elfogadható árat kínálni „full text” adabázisaikért. A digitalizáció mágikus hatása alá került konferencián üdítően hatott Etienne D'hont konzervatív, s ezért már-már modern előadása az Anjou Biblia facsimile kiadásáról.

A Beth közgyűlések szokásos tárgysorozati pontja az egyes egyesületek jelentése az elmúlt évről. A jelentésemben – Baranya Péterrel és G. Szabó Botonddal

egyeztetve – a közös katalógust, valamint az ez évi tisztújítást emeltem ki. A katalógus ismertetése kapcsán nagyban támaszkodtam Baranya Péter előzetesen elkészített rövid összefoglalójára, amelyet ezúton is köszönök.

Meglehet, ez a rövid, helyenként szubjektivitástól sem mentes összefoglaló tartalmaz néhány kritikus megjegyzést is. Mindazonáltal az EKE részvételnek a Beth-ben igen jelentős hozadéka lehet. Igaz ugyan, hogy a mai európai könyvtári kultúra a nemzeti hátterek miatt meglehetősen fragmentált, s ezért mindenféle közös kísérlet óhatatlanul is nehézségekbe

ütközik (szemben mondjuk az amerikai ATLA-val), éppen e sokszínűségben elhelyezve magyarként önmagunkat juthatunk előbbre önértelmezésünkben, egyszerre megtartva és meghaladva provincialitásunkat. E némileg elvontra sikeredett mondat magyarra lefordítva: jó, ha egy magyar könyvtáros akár a BETH révén, akár más kontextusban megmártózik a soknyelvű Európa kulturális közegében. Tágul a látóhatár, s ha jobban látjuk, ami rajtunk kívül van, jobban látjuk magunkat is.

Köntös László

EBSCO TANFOLYAM

AZ ORSZÁGOS SZÉCHÉNYI KÖNYVTÁRBAN

2010. szeptember 21.

Az EBSCO rendszeresen megtartott felhasználói tanfolyamára, „tréningjére” várták a könyvtárosokat szeptember 21-én az Országos Széchényi Könyvtárba, ahol az EBSCO Prágából érkezett, magyarul kitűnően beszélő munkatársa mondta el az EBSCO-val kapcsolatos aktualitásokat, újdonságokat.

Az előadó az újdonságok közül elsőként a mobil hozzáférés lehetőségéről számolt be: a mobiltelefonnak az intézményi rendszerhez való hozzáadása után a megfelelő eszközök birtokában bárki használ-

hatja az adatbázist – immár nem csak az intézmény falai között, hanem akár otthonról is.

Beszámolt továbbá a növekvő számú magyar nyelvű folyóiratról, amely az EBSCO adatbázisaiban hozzáférhető. Jelenleg mintegy negyven hazai folyóiratról van szó, melyek számát a szolgáltató folyamatosan bővíteni szeretné.

A továbbiakban az EBSCO három új adatbázis-csoportjáról hallhattunk ismeretést.

Az Academic Search Complete multidisziplináris adatbázis, 7.900 teljes szövegű formában hozzáférhető folyóirattal. Ezek közül néhány cím: Ecumenical Review, European Journal of Social Psychology, Child Development, Journal for the Scientific Study of Religion.

A Business Search Premier adatbázis az üzleti élet és a pénzügy szakterületén érdekelték számára nyújt információkat, nagy értéke egyetemi előadások, szemináriumok videó-fájlban való hozzáférhetővé tétele.

Az EBSCO harmadik új adatbázisgyűjteménye a Master File Premier, melyből az előadó különösen a Central & East European Academic Source adatbázist hangsúlyozta, mely számos kelet-közép Európai folyóiratot tesz hozzáférhetővé, illetve a Historical Abstract adatbázist, melynek része a teljes szövegű változatban elektronikusan csak itt elérhető History Today folyóirat.

Egy másik nagy területen, a digitalizált könyvek, az úgynevezett e-könyvek világában az EBSCO-nak a NetLibrary céggel történt fúziója nyitott új lehetőségeket. Számos jelentős kiadóval állnak kapcsolatban, és hozzávetőleg 230.000 elektronikus könyv és 13.000 hangos könyv van az EBSCO „e-könyvtárában”. Az EBSCO ezen szolgáltatására előfizetők ezeket „kölcsönözhetik” saját számítógépeikre. Ez a kölcsönzés a valós könyvkölcsönzéshez hasonlóan azt jelenti, hogy az adott könyv/könyvek egy bizonyos időtartamra válnak számukra hozzáférhetővé.

Az előadó bemutatta az EBSCO Discovery Service névvel létrehozott fejlesztést, mely lényegében egy közös keresőfelületet biztosít a könyvtári katalógussal, melyhez napi frissítéssel töltődnek fel a katalógus adatai. Megoldható más adatbázisokban is az EBSCO felületén való keresés.

Az EBSCO keresőfelületén történt fejlesztésekről szólva számos új lehetőséget bemutatott az előadó. A szövegek lefordíthatóak például az általunk kívánt nyelvre, ami természetesen a webes fordítóprogramok színvonalán, azok ismert pontatlanságaival és itt-ott megmosolyogtató félrefordításaival ugyan, de mégis segítséget nyújthat abban, hogy a talált szöveg hasznosságáról gyorsan informálódjon a kutató.

A angol nyelvű anyagoknak egy program általi hangos felolvasását is lehetővé tették, aminek külön érdekessége, hogy általa még arra is lehetőségünk nyílik, hogy brit- és amerikai akcentus között válasszunk a felolvasáshoz.

A Prágából érkezett előadó elmondta - ezután is bármelyik könyvtár számára lehetőséget biztosítanak az EBSCO új szolgáltatásainak ingyenes kipróbálására egy, a könyvtár által kiválasztott időszakban.

Az EBSCO-val kapcsolatos ügyek hazai ügyintézője az OSZK Könyvtári Intézete, és Harkainé Perhócs Petra kapcsolattartó.

Flier Gergely

„TESTI LELKI KENYERÜNK”

SZAKRÁLIS MŰVÉSZETEK HETE 2010

Az Esztergomi Hittudományi Főiskola Könyvtárában

2010. szeptember 24.,

Az Ars Sacra Alapítvány és az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye támogatásával az Esztergomi Hittudományi Főiskola Könyvtára harmadik alkalommal kapcsolódott be a Szakrális művészetek hete rendezvényeibe. Fontosnak tartottuk,

hogy a közelmúltban új helyre költözött könyvtárunkat, különös tekintettel annak ritkaságait ismertessük meg az érdeklődőkkel, népszerűsítve ezáltal a hajdani teológiai, egyházi és régi könyves műveltséget.

Rendezvényünket Dr. Székely János, esztergom-budapesti segédpüspök nyitotta meg.

Kiállítás keretében mutattuk be a Káldi-biblia esztergomi kézirat-töredékeit, melyek egy kötéstáblából kerültek elő. A tizenöt teljes, 31,3x20,5 cm nagyságú, kézzel írt papírlévél a Biblia magyar szövegét tartalmazza XVII. századi írással. Az első hét levél az 1Sám(=1Kir) 12,8-22,8-ig terjedő részt, a nyolcadik levél a Péld 23,8-26,3-ig terjedő részt, az utolsó hat levél pedig a Péld 31,24-Bölcs 1,2-ig terjedő részt.

A papírlevelek Káldi keze írását, a nyomdász, Formika Máté piros javításait, és talán Pázmány Péter kézjegyét hordozák. Az egyetemalapító primás nagy figyelemmel követte a bibliafordítást, több

alkalommal egy-egy fordítási javaslatot állt elő, segítette a munkát. A papírleveleken olvasható szöveg pedig szinte szó szerint meg egyezik az általunk nyomtatásban ismert Káldi-biblia szövegével.

Reméljük, hogy az itt őrzött kincsek ismerete szélesebb körben ismertté vált, s az esetleges további fragmentum-kutatásra is felhívja a figyelmet.

A műsor zenei programmal folytatódott, Ferencz Éva Magyar Örökség-díjas előadóművész Testi lelki kenyérünk c. műsorát hallhattuk, melyben archaikus magyar imádságok, dallamok, szólaltak meg.

A műsort követően némi „testi kenyérre” hívtuk meg a jelenlévőket.

A rendezvény sikeréhez hozzájárult, hogy ezúttal a többi esztergomi egyházi gyűjteménnyel közösen alakítottuk ki a hét programkínálatát, így a Főszékesegyházi Könyvtárba, a Keresztény Múzeumba és a Bazilika altemplomába is ellátogathattak az érdeklődők – külön erre az időszakra szervezett kiállításokra.

Szalai Katalin

Vonatkozó szakirodalom:

Erdő Péter: Hostiensis Lecturájának és Káldi György bibliafordításának esztergomi kézirat-töredékei = *Magyar Sion*, 2008/1., 104-110.p.

"DIGITÁLIS TUDÁSTÁR"

Új digitális tartalomszolgáltatás a könyvtárakban

2010. szeptember 30.

Az e-Corvina Kft. KMOP 1.1.4. pályázati támogatást kapott a Corvina Integrált Könyvtári Rendszer digitális tartalomszolgáltatást támogató új moduljának kifejlesztésére. Az elkészült termék bemutatására szeptember

30-án került sor a **"Digitális Tudástár - Új digitális tartalomszolgáltatás a könyvtárakban"** címmel, amelynek az EXPO Congress Hotel adott otthont. A rendezvényen más Corvina könyvtári rendszert használó megyei és egyetemi könyvtárak képviselőivel együtt én is részt vettem.

A projektzáró esemény **Czoboly Miklós** beszámolójával kezdődött. Előadását azzal kezdte, hogy felvázolta, milyen operatív és stratégiai célokat tűztek ki maguk elé: egyrésztől időtől, helytől függetlenül megkönnyíteni az olvasók számára a dokumentumokhoz való hozzáférést, másrésztől viszont figyelembe venni a biztonsági előírásokat, jogszabályokat.

A projekt célcsoportjában főként a felsőoktatási könyvtárak álltak, melyek a kötelező irodalmat akarják az egyetemi/főiskolai hallgatóknak eljuttatni. De emellett a projekt célcsoportja a nagyobb (megyei) könyvtárak is, akik számos olvasót/kutatót szolgálnak ki. Külön kiemelte az egyházi könyvtárakat is, amelyeknek több olyan régi dokumentum/könyv áll a rendelkezésére, melyet másképp nem is lehet bemutatni a nagyközönségnek.

Másik oldalról megközelítve a projekt célcsoportja minden olyan olvasó, aki a dokumentumokat szeretné elérni digitalizálva is, és ezért akár még fizetni is hajlandó. Tehát a fizető képes kereslet. Minderre egyszerű lehetősége adódik ebben a rendszerben.

Czoboly Miklós elmondta, hogy olyan rendszert hoztak létre, mely integrálható más könyvtári rendszerbe, megnyitja a digitális könyvtárközi kölcsönzés útját is, de egyben védi a szerzői jogokat. Olyan rendszert valósítottak meg, ami egybeesik az *Országos Könyvtárosi Stratégiával*, értéket teremt, és bevételt jelent mind az ő cégüknek, mind a felhasználó könyvtáraknak. Fontos szempont volt, hogy továbbfejleszthető legyen, és az is fontos volt, hogy új és egyedi legyen, személyre szabható, és olvasó központú. A Digitális Tudástár egy központi szerverről működik. Beleépítettek más cég által nagyszabásúan kifejlesztett „fizetős” eszközöket (kétrétegű PDF, OCR program, Szerzői-jogvédő licence program), melyek a digitalizálás feltételeit megteremtik. Kitért arra is, hogy aki már rendelkezik ilyen programokkal, azok kiválthatják ezeket.

Nagyon széles kört érint a szolgáltatás: hiszen a tartalom hozzáférhető lesz mindenhol, így például az egészen kis könyvtárak is igénybe tudják venni, és a költségen sem kell aggódniuk, hiszen az olvasók/kutatók maguknak fogják finanszírozni a digitalizálást. Minden digitalizált fájlból készül egy ún. „Master pél-

dány”, amelynek csak a másolata hozzáférhető, így nem tud elveszni az egész dokumentum, és a program rugalmasan tudja kezelni a jogszabályi változásokat is.

Czoboly Miklós véleménye szerint a szerzői jog védelme is legfőképpen pénzkérdés: a szerző, és a könyvkiadó is a saját hasznát féltik, ha kifizetnénk őket, megnyugodnának. A Digitális Tudástár költség-számító programjai lehetőséget adnak erre. Továbbá automatikusan működik a háttérben a statisztikai modul, amely feljegyzést készít: ki, mikor, mennyi ideig mit nézett. Így ki lehet szűrni a csalókat is.

Az ezt követő előadásban **Fülöp Endre** bemutatta a Digitális Tudástár használatát kétféle – az olvasók és a könyvtárosok – nézőpontjából. A program célja a digitális tartalom-szolgáltatás, mely kérés vezérelt, tehát a beiratkozott olvasó az interneten keresztül rendeli meg a kért anyagot. A digitalizált dokumentumot kétrétegű PDF-ben kapja az olvasó, amely visszaadja az eredeti képet, de egyben kereshető is.

A Corvina minden eszközt megad a könyvtáraknak, hogy azok betartsák, és hogy betartathassák az olvasókkal a szerzői jog védelmét. Így nagyon sok lehetőség van a két véglet között: attól kezdve, hogy csak az olvasóteremben elérhető, másolás, mentés nélkül, odáig, hogy engedélyezve van, a letöltés, a mentés, a hazavitel, a másolás és a terjesztés is.

Ezen belül rugalmasan, széles skálán állítható be az olvasó hozzáférhetősége. Mindezeket egy licence fájl garantálja.

A terv szerint a Digitális Tudástár nem digitális könyvtárként működik majd, hanem az EBSCO-hoz hasonlóan, könnyű kezelőfelületű, országosan kereshető adatbázisként. A már digitalizált fájlok a könyvtár webes katalógusában érhetők el. A még nem digitalizáltakra viszont igénylést adhat le az olvasó a Corvina Katalógusán keresztül. A könyvtárunkba beirat-

kozott olvasónak ehhez be kell jelentkeznie, meg kell adnia konkrétan a kért mű adatait, és digitalizáláshoz szükséges összes adatot, amely által a program kiszámolja a becsült összeget. A bejelentkezett olvasó ezek után elküldheti a digitalizálásra vonatkozó megrendelését, amelyet majd a könyvtár fog feldolgozni. A könyvtáros saját felületén látja a beérkező

kéréseket, ellenőrzi a becsült összegeket, behasonlítja, létezik-e, megvalósítható-e stb. Elutasíthatja és módosíthatja a kérést, ha úgy ítéli meg, hogy ez szükséges.

A szkennelés is a programon keresztül történik. Bármilyen saját lapolvasóval együtt tud működni a szkennelő program, nem kell mindenkinek azonos. Sőt magát a programot is ki lehet váltani sajáttal. Minden oldalkép archiválásra („Master File”-ba) kerül kétrétegű PDF formátumban. Ezt a Master File-t másolják minden alkalommal, mikor az olvasó kéri. A másolatban állítható be, hogy mennyi ideig olvashatja, hányszor nyithatja meg,

összesen meddig lehet nyitva, megnyitásonként mennyi ideig, menthető-e, kereshető-e a katalógusban, hányszor lehet nyomtatni, hány oldal szerepelhet a nyomtatásban, hány szót helyezhet a vágólapra stb. Ezeket a beállításokat elég egyszer megtenni az olvasó típusa szerint (pl tanár, vagy diák), és később ha szükséges módosíthatjuk. A licence fájl miatt a dokumentum offline módban nem használható.

Ha elkészült az elektronikus példány, akkor az olvasó a saját felületén meg tudja nézni, de csak saját jelszóval. Ha eljutott az olvasóhoz a digitális példány, akkor ezután a könyvtár háromféle dolgot tehet:

- Jogában áll a digitalizált fájl törlése;
- Megőrzése, úgy hogy csak a könyvtáros látja;
- Megőrzése úgy, hogy az látható lesz a katalógusban is. Ha látható a katalógusban, akkor az olvasó kölcsönzési kérést ad le, amihez nem szükséges könyvtárosi beavatkozás.

Fülöp Endre ezeken túl beszámolt arról is, hogy milyen irányban akarják majd továbbfejleszteni. Szeretnék majd bővíteni a szolgáltatásukat, hogy képeket, filmet, hanganyagot is lehessen digitálisan

megosztani. Az innováció részeként már majdnem elkészült, hogy interneten is be lehet iratkozni, sőt ha majd már fizetni is lehet, ezzel megvalósulhat, hogy az olvasó mindent megtehet otthonról, akár külföldről is. A könyvtárközi kölcsönzés is ezen keresztül működhet, ehhez viszont egy konföderációhoz kell majd kapcsolódni, amelyben a könyvtárak elfogadják az egymáshoz beiratkozott olvasók különböző adatait.

A projekt bemutató zárásaként **Balázs László** a Debreceni Egyetem Könyvtárában már megvalósult digitális szolgáltatásokról tartott előadást. Ebből kiderült milyen sokrétű problémái vannak egy felsőoktatási intézménynek, milyen sokféle igényt kell kielégíteniük. Számos lépést tettek, és tesznek a különféle adatbázis kezelő programok (DSpace, Neptun, Corvina, Tandem stb.) egymásba való átkonvertálására, hogy egyszerűbben, és jobban ki tudják szolgálni az olvasókat. Balázs László elmondta: ehhez a munkához nagy segítség lesz, az e-Corvina által most kifejlesztett Digitális Tudástár.

A konferencia a vendégek és az előadók közötti élénk párbeszéddel, konzultációval, majd közös ebéddel zárult.

Tegzes Béla

„AZ ÚR KEZÉBŐL SZÁRMAZÓ ÍRÁS”

„Minderre, a tervrajz minden munkájára az Úr kezéből származó írás oktatott ki engem. Ezek után Dávid azt mondta fiának, Salamonnak: Légy erős, légy bátor és cselekedj! Ne félj, és ne rettegj, mert az Úristen, az én istenem veled van, nem hagy cserben és nem hagy el, amíg be nem fejezed az Úr háza szolgálatához szükséges valamennyi munkát.” (1. Krónika 28,19-20)

Nem különös, hogy a teremtmények közül egyedül az ember képes értékelni a könyvet? A könyvet, mint az emberi szellem egyik legnagyobb csodáját, s a **Könyvek Könyvét**, mint az isteni Lélek kiváltságos ajándékát!

Az írás rögzít és értékkel, tanúsít és biztat, elítél és felemel – a szerző szándéka szerint. Dávid király meglepő bátorítással áll a trónon őt követő fia, Salamon elé: az élő Isten első templomának tervrajzát maga a megrendelő adta át! Hogyan is történt pontosan? Soha nem fogjuk megfejteni! De Dávid tudta, hogy ami a tervrajzra került, az az Istentől származik!

Ugyanezzel a titokkal szembesülünk, amikor kezünkbe vesszük a Szentírást: ismerjük a Szerzőt, de a leírás folyamatát szent homály fedi el kíváncsi tekintetünk elől. A lényeg azonban változatlan: Hitben megöszült hívő emberek ma is sokan vallják, hogy a bölcs és helyénvaló embe-

ri életre „az Úr kezéből származó írás oktatott ki engem.”

Minden könyvtár valódi kincsesbánya. Nem lehet túlértékelni a könyvekben rejlő tudás, érzésvilág, információ, tanulság és útmutatás gazdagságát. De az „élet tervrajzának” vonásait mégis csak egyetlen egy hordozza magában.

A Salamon király által épített templomot sokan megtervezhették volna. Lett volna

az szép is, kedves is és hasznos is. De nem a tulajdonos gondolatait faragta volna kőbe! Az ember életét csak az ismeri teljes mélységében, szélességében és magasságában, aki végiggondolta és megalkotta. Ezért

olyan óriási kincs, hogy létezik „az Úr kezéből származó írás”, amely elejétől a végéig a javunkra, tanulságunkra és segedelmünkre íratott meg. Egyetlen egy valaki ért hozzánk igazán, egyvalaki érti, érzi és ismeri a lelkünk legkisebb rezdüléseit is, látja kesergő vagy éppen örvendő gondolatainkat, figyeli önző, vagy néha önmagunkat megtagadni képes döntéseinket. Látja képtelenségünket a szent életre, látja sok-sok kudarcunkat, amelyet a magunk tervezte „élet-templom” felépítése közben szenvedünk el. De nem csak látja mindezt, hanem segítséget tervezett a nagy mű origójába. Az „idők teljességében” elküldte Fiát, hogy a legnagyobb

terv valóra váljon: a bűnössé, lázadóvá, öntörvényűvé lett ember mégis üdvözüljön! Bár a mai európai ember legtöbbje már nem is tervezi az örök életét, - az élet Ura mégis megszólaltatja - az egyik legősibb, Európában használt nyelven is - az örök evangéliumot: „Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy ha valaki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16)

A Könyvek Könyve a könyvtárak legnagyobb kincse. A Forrásból, a Forrástól ered, hordozza mindazt az információt, bátorítást és intést, ami földi eligazodásunkhoz, értelmes életünkhöz és üdvösségünkhöz szükséges. Bátran hirdessük, hogy bár racionálisan nincs magyarázat a dávidi vallomásra – „az Úr keze írása ez” – mégis a hatása, ereje, szíveket formáló, gyógyító ereje ismert az egész világon. Milliók és milliók születnek ujja – manapság leginkább az Európán kívüli földrészekén -, kezdenek valóban új életet, s

szabadulnak meg bűneik kötelékeitől, amikor e „tervrajz” üzenetét magukévá teszik! Kész a teljes bocsánat a bűneimre: bár én vétkeztem, mégis Jézus szenvedte el bűneim büntetését, - a pokolba kellene mennem, mégis - Krisztusért - elkészített hely vár az Alkotó által újjáteremtett világban! Dicsőség Istennek, áldott legyen, hogy a nagy rejtélyt megoldotta: hogyan juthat a bűnös a mennybe! Kész a terv, elkészült üdvösségem Alapja: a golgotai kereszt felállítatott. Csak rajtam múlik, hogy rábízom-e magam erre a fundámentumra...

Rá támaszkodva, rajta felépülve leszek azzá, akivé az Alkotó eltervezte az életemet: értékke mások és önmagam számára, s az Ő nagy nevének dicsőségévé! Úgy legyen, ámen.

Somogyi László
(Székesfehérvár)

KÖNYV- és PROGRAMAJÁNLÓ

Kedves Kollégák!

Ezen az oldalon **könyv- és programajánlókat** szeretnénk közzétenni.

Ahhoz, hogy aktuálissá, élővé tudjuk alakítani a Hírlevelünket, nemcsak az elmúlt időszak történéseiről várjuk a beszámolókat, hanem a következő három hónap eseményiről is. Kérjük, hogy küldjenek az intézményükben, egyházmegyéjükben megrendezésre kerülő programokról, egy-két mondatos figyelemfelkeltő írást, az esemény időpontja és helyszíne megadásával.

Továbbá várunk könyvajánlókat, a közelmúltban megjelent egyházi könyvekről, különösen a könyvtárunkhoz kötődő egyházi intézmény kiadványairól. Nem szükséges recenziót készítenünk, elég az ajánlásra szánt mű bibliográfiai adatait megadnunk, mivel itt is- akárcsak a programoknál- a figyelemfelkeltés lenne a fő célunk.

Címünk: Sapiencia Könyvtára
biblio@sapiencia.hu

A kiadvány változatlan formában és tartalommal szabadon terjeszthető, felhasználható, nyomtatható, sokszorosítható és korlátozás nélkül közzétehető!

Kiadja: Sapiencia Szerzetesi
Hittudományi Főiskola Könyvtára
Szerkesztő: Tegzes Béla
Email: biblio@sapiencia.hu,
Telefon: 1-486-4422